

vender for henholdsvis supermarkeder og selvstændige bager- og konditormestre, er i overensstemmelse med lov om sikring mod følger af arbejdsskade og at den fortolkning og bidragsfastsættelse, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring foretager dermed er en direkte eller nødvendig følge af loven, jf. konkurrence-lovens § 2, stk. 4.

Socialministeriet har overfor Konkurrencestyrelsen redegjort for, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring har taget udgangspunkt i DB93, at det ikke er muligt at inddrage arbejdsfunktionerne på nuværende tidspunkt (manglende statistiske oplysninger) og at supermarkederne og bager- og konditormestrene ikke er homogene ud fra et skaderisikomæssigt synspunkt.

Bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring fastsættes branchevis ud fra erstatningsrisikoen, og princippet i bidragssystemet er, at udgifterne til de skader, der opstår i den enkelte branche, skal dækkes af branchens arbejdsgivere. Det bidragsvolumen, der medgår til dækning af skader i bagerforretninger, er uafhængigt af omfanget af skader, der opstår i supermarkeder, og dermed af det bidragsvolumen, der medgår til dækning af skader i denne branche.

For hver branche beregnes et samlet bidragsvolumen, der fordeles på branchens arbejdsgivere ud fra beskæftigelsens omfang. Bidragsatsen afspejler således et gennemsnitsbidrag for alle medarbejdere i hver enkelt branche – uden hensyntagen til arbejdsfunktioner. Når bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring pr. fuldtidsansat i et supermarked er væsentligt lavere end bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring pr. fuldtidsansat i en bagerforretning, skyldes det, at koncentrationen af medarbejdere med lav risiko for en erhvervsbeting lidelse er langt større i et supermarked end i en bagerforretning. De butiksansatte er således i kraftigt overtal i supermarkederne, og de trækker gennemsnitsbidraget ned. Da der er stor forskel på sammensætningen af bagersvende og butiksansatte i henholdsvis supermarkeder og bagerforretninger, giver det sig udslag i en meget stor forskel i bidragsatserne for de to brancher. Tilsvarende forhold gør sig gældende for slagterforretninger henholdsvis supermarkeder med egen slagterafdeling.

Spm. nr. S 1573

Til socialministeren (17/2 2000) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre brancheinddelingen, således at arbejdsgivere kommer til at betale det samme bidrag for ansatte, der udfører samme arbejdsfunktion?«

Svar (29/2 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som det fremgår af svaret på spørgsmål S 1572 var det en forudsætning ved vedtagelsen af lov nr. 278 af 13. maj 1998, der er det retlige grundlag for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring, at der arbejdes videre med at tilvejebringe et statistikgrundlag, der gør det muligt at lade arbejdsfunktionerne indgå i bidragsfastsættelsen.

Efter lovens § 53, stk. 2, er det bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring, der fastsætter størrelsen af arbejdsgivernes bidrag.

Der findes ikke inden for Socialministeriets område registre, hvor arbejdsfunktionerne registreres. Dette indebærer, at der enten skal oprettes nye registre alene med det formål at tilvejebringe det nødvendige statistikgrundlag for bidragsfastsættelsen eller arbejdsfunktionerne skal registreres i eksisterende registre for eksempel i Danmarks Statistik, hvor det Centrale Virksomheds Register administreres.

Den nærmere afklaring af de praktiske muligheder for registrering af arbejdsfunktioner henhører under bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring.

Når det nødvendige statistikgrundlag er tilvejebragt, går jeg ud fra, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring lader arbejdsfunktionerne indgå som et element i bidragsfastsættelsen.

Spm. nr. S 1612

Til indenrigsministeren (22/2 2000) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke og hvor mange offentlige institutioner der er blevet flyttet, lukket og nyetableret gennem de sidste 10